

יוסף ואחיו

לא בדיוק אבל בערך

כתב וצייר גאוף דראפר

באותה שנה היה רצה גדול בכל הארץ.

אבל המצרים לא רצו. יוסף היה
המושל של מצרים ומשק שבט שנים
ושמר מזון לקראת הרצה הגדול.

יצקה, אבא של אחיו של יוסף, שמע
שהמצרים אין רעה ושלח את בניו
לקנות סם מלון. הוא שלח את
כולם, מלבד בנימין, הצעיר ביניהם,
שנשאר בבית.

צפרים שנה קודם לכן יוסף נמכר
לעבדות על ידי אחיו. עכשיו הם
לא ידעו כי הוא במצרים.
הם חשבו כי הוא נפטר כבר.

הוא אמר להם שיוכלו לקבל מלון,
אך כשיחזרו שוב למצרים עליהם
להביא את האח הצעיר שלהם.

כשהאחים הביאו למצרים יוסף
הכיר אותם, אך הם לא הכירו
אותו. יוסף לא ידע להם שיוצא
מי הם, והאשים אותם בריגול.

יוסף שלח אותם חזרה לארץ עם
מלון, ואפילו הוסיף להם כסף
בהסתרה.

יוסף שמע איך האחים מדברים
ביניהם ומצטערים שמכרו אותו
לעבדות שנים קודם לכן.
הם לא ידעו שיוסף יכול היה
להבין אותם.

כשהאחים חזרו למצרים סיפרו
ליוסף שמישהו שם כספית בין
החפצים שלהם. יוסף אמר להם לא
לדאוג לזכך, כי לה כנראה מתנת
אלוהים.

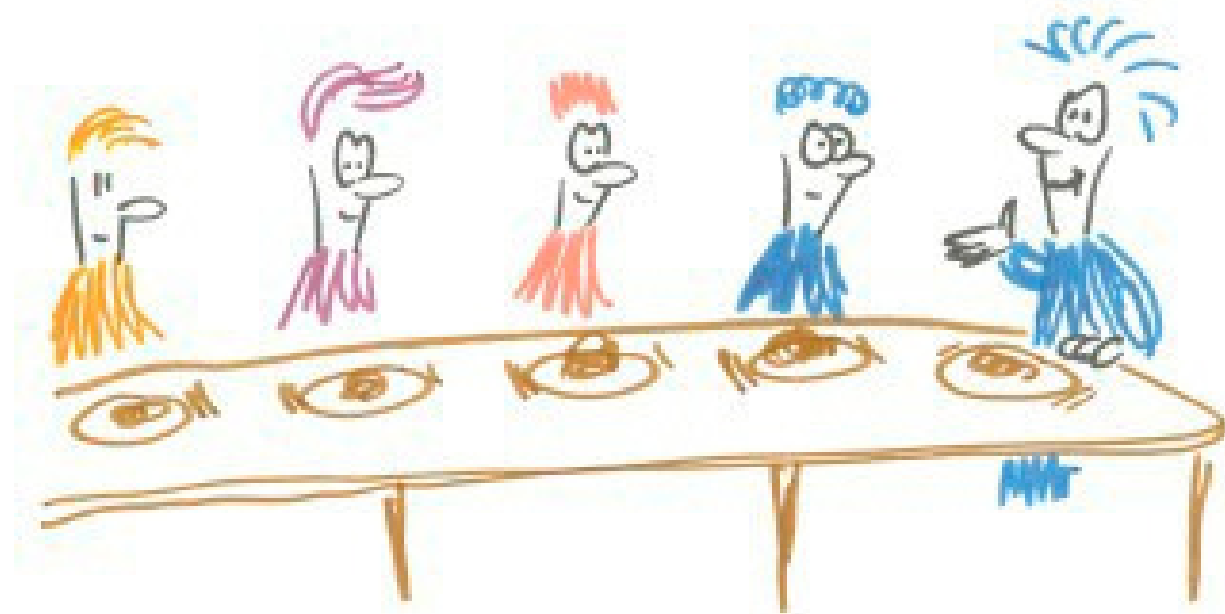
אחרי שהאחים חזרו לכנען, ואחרי
שמרו את כל המלון, הם הלכו
שוב למצרים. קשה היה ליוסף
להיפרד מבנימין, אך בסוף הוא
שחט את אותו.

לפני שהאחים חזרו לארץ יוסף מילא את
סקיהם במלון וכסף. אבל כדי להיות
בטוח שיחזרו למצריים, הסתייך בין חפציו
של בנימין את כוס כסף שלו.

יוסף הלמין את אחיו לסעודה.
הוא שמח כשראה את אחיו
הקטן, בנימין, אך עדיין לא
גילה את זהותו לאחיו.

יוסף הצמיד פני כוּצס והאשים
את בנימין בטניקה. יהודה הציג
לקבל את העונש על עצמו
במקום בנימין.

אחרי שהכוס נמצאה במק של
בנימין האחים חזרו למצרים
כדי להתלוצץ.

אחיו של יוסף חלמו ארצה וסיפרו
איצקב כי יוסף חי. ואלו כולם יצאו
למצרים כדי לחיות עם ביהוד.

יוסף לא יכול כבר יותר לשמוק
וסיפר לאחיו מי הוא. הם התחבקו
כולם יחד וברכו מרוב שמחה. יוסף
סלח להם על שמכרו אותו לפני
שנים רבות.

